

CiU manté el seu avantatge

- El baròmetre d'octubre sobre intenció de vot indica que ERC retrocedeix i ICV millora

ÀNGELS PONT

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 1.11.09

L'estimació de vot situa CiU al davant, que incrementa lleugerament el seu avantatge sobre el PSC. ERC retrocedeix, el PP es manté i ICV millora lleugerament. Ni Ciutadans ni Reagrupament obtindrien representació. Novament el vot en blanc apareix com un refugi d'insatisfacció i se situa com la quarta opció més citada en intenció directa de vot.

Més enllà de les interpretacions que cada partit faci d'aquests resultats, avui a Catalunya no hi ha cap electorat que estigui satisfet. Les intensitats del descontent són diferents, però cap partit ni cap líder polític traspasa la línia dels que són estrictament els seus. Mirarem, per ordre, analitzar-ho amb més detall.

En primer lloc, ens fixarem en el context polític i social. Les dades revelen i posen número al descontentament general que es percep. La gent manté una actitud crítica envers l'evolució del país en l'últim any i es mostra angoixada amb la crisi econòmica, però s'apunta certa esperança amb uns indicadors que han aturat la seva tendència a la baixa i, fins i tot, semblen presentar certs símptomes de millora.

En canvi, quan l'anàlisi es refereix a la valoració de la situació política la tendència a empitjorar s'accentua notablement: en els últims dos anys no ha deixat de créixer el nombre dels que diuen que la situació política

és dolenta i, per primera vegada, més d'una quarta part dels entrevistats ha citat de forma espontània qüestions relacionades amb la insatisfacció política com el problema més important. A aquesta situació general s'hi afegix la valoració encara més negativa que es fa de la gestió del govern d'Entesa i del President. Alhora, també incrementen les valoracions negatives de la tasca d'oposició de CiU.

Quan centrem l'anàlisi en la valoració dels líders polítics, continuen com sempre, amb valoracions més que discretes. Només Mas i Montilla superen escassament l'aprovat i cap aconsegueix situar-se de forma transversal en el cos electoral. Únicament entre els seus assoleixen alguna cosa més que l'aprovat. Herrera millora les últimes valoracions de Saura i Carretero no arriba a l'aprovat. Artur Mas és el líder que té la millor valoració entre els seus i Puigcercós el que la té pitjor; de fet, entre l'electorat d'ERC es valora igual Puigcercós que Carretero.

Les preferències entre Mas i Montilla estan igualades a favor del primer i són pràcticament idèntiques a les dades d'intenció directa dels seus partits. De fet, cap dels líders es desmarca de la intenció de vot de la seva formació. És a dir, no existeix aquell polític que, a més de ser recolzat i admirat pels seus, sigui respectat o no rebutjat per la resta.

En aquest context, l'estimació electoral és contundent, però, d'altra banda, les dades que la suporten són febles. És a dir, CiU guanya més per inèrcia que no pas per convenciment i aprofita bé el retrocés de PSC i ERC. El PP aguanta i ICV aconsegueix un dels seus millors registres des de les eleccions de l'any 2006. Reagrupament no aconsegueix representació, però pot ser un element distorsionant per l'electorat d'ERC que veu amb bons ulls Carretero.

La insatisfacció, els blancs, Carretero, Laporta, Nebrera... són el nom del fracàs de les forces polítiques que estan liderant el país des del govern o des de l'oposició. Estem al límit de la desafecció, toquem la frustració i estem a dues passes de la irritació. Fa tres anys justos l'expressió d'aquest sentiment es va traduir en gairebé 90.000 vots a Ciutadans. Les condicions perquè es repeteixi alguna cosa semblant estan més accentuades que en aquell moment. Queda un any per recuperar confiança i credibilitat.